

Broj. 05-50-1-3452/16
Sarajevo, 29.12.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

05-50-1-3452/16			
29.12.2016			
Tip predmeta	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Redni prijedlog
01-00-1-15-98	16	16	1

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET. Odgovor na zastupničko pitanje – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 87. sjednici održanoj 29.12.2016. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupničko pitanje koje je postavio Nikola Špirić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U privitku proslijeđujemo Odgovor radi njegovog dostavljanja zastupniku

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Žvonimir Kutleša

Bosnia and Herzegovina
COUNCIL OF MINISTERS

Број: 05-50-1-3452/16
Сарајево, 29.12.2016. године

Никола Шпирић, посланик у Представничком дому Парламентарне
(Име и презиме)
скупштине Босне и Херцеговине, 24.11.2016. године поставио је
сљедеће посланичко питање:

“ Шта је урадио Савјет министара и Министарство цивилних послова БиХ по рјешењу жалбеног вијећа које је у фебруару ове године поништило одлуку министра адила османовића о именовањима чланова надзорних одбора институција културе са сједиштем у Сарајеву. Рјешење Жалбеног вијећа је коначно и против њега није допуштена жалба, него покретање управног спора пред надлежним судом. Да ли је министар Османовић поништио рјешења о именовању и јесу ли она објављена у “Службеном гласнику БиХ” као што су била објављена и ова незаконита именовања? Или је Савјет министара и ресорно министарство можда покренуло управни спор против рјешења своје институције? Тражим да нас Савјет министара обавјести да ли су преузели оснивачка права над институцијама културе гдје су именovali чланове надзорних одбора јер, након што је прошле године незаконито из буџетске резерве додјељено 600 000 КМ за плате запосленима у Земаљском музеју БиХ ове године им је додјељено још 450 000 КМ, чиме институције БиХ већ констинуирано преузимају на себе финансирање ове институције из буџета.”

На постављено питање, Савјет министара Босне и Херцеговине је на 87. сједници одржаној 29.12.2016. године, утврдио сљедећи:

ОДГОВОР

Рјешењем Жалбеног вијећа при Савјету министара Босне и Херцеговине број: 09-34-3-152/15 од 08.02.2016. године (прегласавањем једног члана Жалбеног вијећа уз издвојено мишљење) усвојена је жалба жалилаца (министара у Савјету министара БиХ Мирко Шаровић, Драган Мектић, Игор Црнлак и замјеника министра цивилних послова Ђорђа Милићевића) и поништено је Рјешење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине број: 01-35-5-

1032/15 од 04.11.2015. године о привременим именовањима управних и надзорних одбора установа културе од општег значаја из правног система Р.БиХ (Земаљски музеј БиХ, Хисторијски музеј БиХ, Музеј књижевности и позоришне умјетности БиХ, Национална и универзитетска библиотека БиХ, Библиотека за сlijепа и слабовидна лица БиХ, Умјетничка галерија БиХ и Киноотека БиХ) *и предмет је достављен Савјету министара као надлежном органу на рјешавање.* У допису Жалбеног вијећа при Савјету министара Босне и Херцеговине број: 09-34-3-152-2/15 од 08.02.2016. године је наложено Министарству цивилних послова Босне и Херцеговине да се по један примјерак рјешења достави Савјету министара БиХ и жалиоца. *Није дат никакав налог нити упута у погледу објављивања или доношења посебног рјешења о поништењу предметних именовања које се треба објавити у Службеном гласнику БиХ.* У погледу предњег Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је актом број: 01-35-5-1032-3/15 од 10.02.2016. године у цијелости поступио у складу са упутом Жалбеног вијећа при Савјету министара Босне и Херцеговине из дописа број: 09-34-3-152-2/15 од 08.02.2016. године те је Рјешење Жалбеног вијећа при Савјету министара Босне и Херцеговине број: 09-34-3-152/15 од 08.02.2016. године достављено субјектима како је тражено. Поред тога Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је обавјестило сва привремено именована лица управних и надзорних одбора горе наведених установа културе од општег значаја из правног система Р.БиХ *да су рјешења по којима су именовани поништена и да у том контексту се не могу појављивати у било којем својству или функцији из поништених рјешења.* Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је тужбом од 17.02.2016. године пред Судом Босне и Херцеговине покренуло управни спор против Рјешења Жалбеног вијећа при Савјету министара Босне и Херцеговине број: 09-34-3-152/15 од 08.02.2016. године са приједлогом да Суд Босне и Херцеговине својом пресудом стави поменуто рјешење ван правне снаге. Суд Босне и Херцеговине је Рјешењем број: С1 3 У 020928 16 У од 01.07.2016. године одбацило предметну тужбу са образложењем да Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине није надлежно да у конкретном случају покрене управни спор. Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине је против ове пресуде поднијело Захтјев за преиспитивање судске пресуде дана 13.07.2016 године који до момента састављања ове информације још није ријешен.

Напомињемо да је Жалбеног вијеће при Савјету министара Босне и Херцеговине број: 09-34-3-152/15 од 08.02.2016. године у образложењу навело да је Министарство цивилних послова Босне и Херцеговине било у обавези да приједлог системског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја из система Р. БиХ у модалитету који мора бити заснован на ваљаном правном основу, достави на разматрање и усвајање на сједницу Савјета министара БиХ како би се испоштовале одредбе које прописују чл. 17. и 20 Закона о Савјету министара БиХ и члан 54. Пословника о раду Савјета министара БиХ („Службени гласник БиХ“ број 22/03). У том контексту активности унутар Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине се одвијају те ће се рјешења у погледу поменутих установа културе од општег значаја из правног система Р.БиХ понудити у складу са годишњим и средњорочним програмом рада Савјета министара БиХ, уз претходно обављене консултације са свим релевантним нивоима државне организације у БиХ. Како поменути приједлози рјешења нису израђени Савјет министара БиХ још није обавио расправу по наведеном питању нити донио коначну одлуку.

У потпуности су нетачни наводи да је наводно Савјет министара БиХ преузео оснивачка права наведених установа културе од општег значаја из система Р.БиХ обзиром да се о приједлогу системског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја из система Р.БиХ, у модалитету који мора бити заснован на ваљаном правном основу, тек треба обавити расправа у наредном периоду по приједлозима које припрема Министарство цивилних послова БиХ.

Такођер нетачни су наводи о наводним незаконитим финансирањима поменутих установа културе од општег значаја из система Р.БиХ јер исте имају неспоран статус правног лица у БиХ, евидентирана су у надлежним регистрима у БиХ и под истим условима, заједно са другим установама културе у БиХ, могу да аплицирају на јавне позиве за додјелљивање грант средстава из области културе и да иста добију и реализирају из буџета БиХ. Сва средства се додјељују, односно су додјељена у свему у складу са Законом о Буџету Босне и Херцеговине и међународних обавеза Босне и Херцеговине за 2016. годину („Службени гласник БиХ“, број 101/15) и Законом о финансирању институција Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр 61/04, 49/09, 42/12, 87/12, 32/13) са припадајућим подзаконским актима.

Broj: 01-35-5-1032-7/15
Sarajevo, 11.07.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Apelaciono odjeljenje Suda Bosne i Hercegovine
Kraljice Jelene 88,
71000, Sarajevo

13. 6. 2016

PREDMET: ZAHITJEV ZA PREISPITIVANJE SUDSKE ODLUKE

VEZA: Rješenje broj: S1 3 U 020928 16 U od 01.07.2016. godine

Na osnovu člana 49. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), Bosna i Hercegovina – Ministarstvo civilnih poslova (u daljem tekstu: Ministarstvo) ovim putem, blagovremeno u zakonskom roku, kao zainteresovano pravno lice, podnosi zahtjev za preispitivanje Rješenja broj: S1 3 U 020928 16 U od 01.07.2016. godine, kojim je odbačena Tužba Ministarstva od 11.02.2016. godine, sa prijedlogom da se predmetno rješenje poništi, odnosno ukine te da naslovljeni sud po prethodno navedenoj tužbi meritorno riješi spor i donese meritornu odluku. Zahtjev za preispitivanje Rješenja broj: S1 3 U 020928 16 U od 01.07.2016. godine se podnosi iz razloga povrede pravila postupka i zakona Bosne i Hercegovine.

Rješenje Suda Bosne i Hercegovine koje treba preispitati doneseno je kao rezultat paušalne, odnosno površne analize relevantnih pravnih i faktičkih činjenica od strane postupajućeg sudskog vijeća Upravnog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, što je za posljedicu imalo i da je navedeno postupajuće sudsko vijeće pogrešno primjenilo zakone Bosne i Hercegovine. Naime u pobijanom rješenju postupajuće sudsko vijeće konstatuje da navodno „ne postoje procesno-pravni uslovi za meritorno rješavanje spora“ jer je Ministarstvo, donošenjem rješenja o imenovanjima vršilaca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja BiH, Historijskog muzeja BiH, Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti BiH, Umjetničke galerije BiH, Kinoteke BiH, Nacionalne i univerzitetske biblioteke BiH i Biblioteke za slijepa i slabovidna lica BiH, svi broj: 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine, postupalo kao provostepeni organ, a takav organ nije ovlašten za pokretanje upravnog spora budući da se upravnim aktom koji on donosi ne rješava o njegovom pravu ili pravnom interesu. Nadalje se konstatuje da osporenim rješenjem kojim se rješavalo o pravu ili obavezi druge stranke, nije promjenjena pravna situacija tužitelja odnosno tim upravnim aktom nije povrijeđeno njegovo pravo ili njegov neposredni interes zasnovan na zakonu.

Tumačenje pravnih i relevantnih činjenica postupajućeg sudskog vijeća Upravnog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine i posljedična primjena člana 25. stav 1. Zakona o upravnim sporovima u konkretnom slučaju je potpuno pogrešna jer ne odgovara stvarnom stanju. Postupajuće sudsko vijeće Upravnog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine cijeni relevantne činjenice u pogledu utvrđenja procesno-pravnih uslova za podnošenje tužbe bez uzimanja u obzir nastupanja stanja obuhvaćenim pravnim standardom "ex tunc", u prethodnom upravnom postupku koji je rezultirao

konačnim upravnim aktom protiv kojeg je Ministarstvo podnijelo tužbu. Naime rješenja svi broj: 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine su poništena, kao i postupak koji je prethodio donošenju poništenih rješenja, a predmet nije dostavljen Ministarstvu kao provostepenom organu na ponovni postupak, već je dostavljen sa uputom da se dostavi Vijeću ministara BiH, kao jedinom nadležnom organu za rješavanje. Ovakvim postupanjem Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH oduzeto je pravo Ministarstva da postupa kao provostepeni organ, što znači promijenjena je pravna situacija Ministarstva čime je ovo ministarstvo steklo mogućnost da koristi pravo na podnošenje tužbe kao zainteresovano pravo lice, a obzirom da je povrijeđen interes Ministarstva da omogući normalno funkcioniranje gore navedenih ustanova kulture u državnoj svojini i pravo Ministarstva da rješava u prvom stepenu sukladno odredbama člana 61. stav 4. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“, br. 32/02 i 102/09) u kojem je propisano da je rukovodilac organa uprave obavezan da na osnovu i u okviru Ustava, zakona, drugih propisa i smjernica Vijeća ministara savjesno vrši povjerenu mu funkciju i lično je odgovoran za njeno vršenje, kao i za rad organa kojim rukovodi. Znači u konkretnom slučaju uopšte se ne može dovoditi u pitanje ovlaštenja Ministarstva za podnošenje tužbe u ovom upravnom sporu obzirom da je pravna činjenica prvostepenosti Ministarstva poništena, a što je neposredan povod za upravni spor. Ministarstvo je prilikom donošenja rješenja svi broj: 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine postupalo u svemu u skladu sa smjernicama Vijeća ministara BiH, kako je konstatovano u Aktu Vijeća ministara BiH broj: 05-07-1-1908-8/15 od 23.07.2015. godine, ali je to pravo Rješenjem Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine neosnovano oduzeto i dodijeljeno Vijeću ministara BiH, u potpunoj suprotnosti sa aktom Vijeća ministara BiH broj: 05-07-1-1908-8/15 od 23.07.2015. godine.

Nadalje ističemo da postupajuće sudsko vijeće Upravnog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine uopšte nije provjerilo sve relevantne činjenice bitne za rješavanje u ovom postupku, čime su učinjene bitne povrede postupka, koji je prethodio donošenju pobijanog rješenje o odbacivanju Tužbe Ministarstva od 11.02.2016. godine. Naime u dopisu Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH broj: 09-34-3-152-2/15 od 08.02.2016. godine naloženo je Ministarstvu da Rješenje broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine, po jedan primjerak, dostavi Vijeću ministara BiH i žaliocima (ministru vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH g-dina Mirku Šaroviću, ministru sigurnosti BiH g-dina Draganu Mektiću, ministru vanjskih poslova BiH g-dina Igoru Crnadku i zamjeniku ministra civilnih poslova BiH g-dina Đorđu Milićeviću). Znači sukladno navedenom postavlja se opravdano pitanje ko je, prema shvatanju postupajućeg vijeća Upravnog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, u konkretnom slučaju, odnosno ko može biti aktivna stranka, pasivna stranka i zainteresovano lice, odnosno ko u konkretnom slučaju uopšte može podnijeti tužbu za pokretanje upravnog spora. Ukoliko se ima u vidu da su žalitelji uspjeli sa žalbom, da je Vijeće ministara BiH određeno kao provostepeni organ, postavlja se opravdano pitanje u kojoj se onda procesnoj poziciji cijeneći činjenice "ex tunc" nalazi ili se može nalaziti Ministarstvo !??. Ako se pravilno tumače i primjenjuju pozitivni popisi BiH jasno je da ni na koji način nije upitna procesna pozicija Ministarstva kao zainteresovanog pravnog lica za podnošenje tužbe za pokretanje upravnog spora protiv Rješenja broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine, sukladno odredbama člana 2. Zakona o upravnim sporovima. Ministarstvo je potpuno transparentno iskazalo svoj interes da imenovanjem upravnih i nadzornih odhora gore navedenih ustanova kulture u državnoj svojini omogući njihovo normalno funkcionisanje i da u cijelosti koristi pravo iz 61. stav 4. Zakona o upravi, a u vezi Akta Vijeća ministara BiH broj: 05-07-1-1908-8/15 od 23.07.2015. godine u kojem je Vijeće ministara BiH dalo saglasnost Ministarstvu civilnih poslova BiH da, u saradnji sa institucijama BiH, entitetskim ministarstvima te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresiranim javno-pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistemskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od opšteg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) gore navedenih ustanova kulture u državnoj svojini na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog

statusa, a radi omogućavanja normalnog funkcionisanja ovih ustanova. Sve prethodno navedeno je Ministarstvu uskraćeno, donošenjem Rješenja Zalbrenog vijeća pri Vijeću ministara BiH broj: 09-34-3-152-2/15 od 08.02.2016. godine, protiv kojeg Ministarstvo potpuno osnovano i bez smetnji može pokrenuti upravni spor.

S obzirom na sve gore navedeno tražimo da se Rješenje broj: SI 3 U 020928 16 U od 01.07.2016. godine poništi, odnosno ukine te da naslovljeni sud po Tužbi Ministarstva od 11.02.2016. godine meritorno riješi spor i donese meritornu odluku.

S poštovanjem,

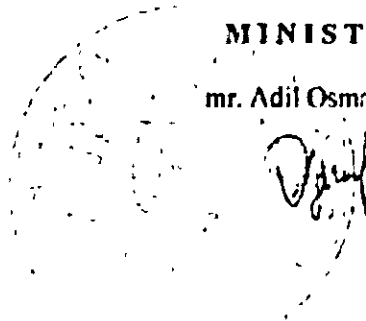
Prilog: relevantna dokumentacija

Dostavljeno:

- Naslov,
- a/s

MINISTAR

mr. Adil Osmanović

01

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 020928 16 U
Sarajevo, 01.07.2016. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Natalije Peštović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Bosna i Hercegovina, Ministarstvo civilnih poslova, Trg BiH br. 1 Sarajevo, protiv tuženog Bosna i Hercegovina, Vijeće ministara, Žalbeno vijeće pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, Trg BiH br. 1, na sjednici održanoj dana 01.07. 2016. godine, donio je sljedeće:

RJEŠENJE

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
МИНИСТАРСТВО ЦИВИЛНИХ ПОСЛОВА
САРАЈЕВО

Tužba se odbacuje

Образложење

ПРИМЉЕНО: 08.07.2016.		Број прилога
Организациона јединица	Класификација	Ред
01-35-5-1032/15	5-5	022/15

Osporenim rješenjem broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine, uvažena je žalba Ministra spoljne trgovine i ekonomskih odnosa BiH, Ministra bezbjednosti BiH, Ministra inostranih poslova BiH i zamjenika Ministra civilnih poslova BiH, broj: 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine, o imenovanjima vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine, Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti BiH, istorijskog muzeja BiH, Zemaljskog muzeja BiH, Umjetničke galerije BiH, Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Muzeja BiH i Nacionalne univerzitetske biblioteke BiH, poništeno je rješenje Ministarstva civilnih poslova BiH broj: 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine i predmet dostavljen Vijeću ministara BiH, kao nadležnom organu na rješavanje.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor, sa prijedlogom da se tužba uvaži i osporeni akt poništi. Tužbom osporava zakonitost osporenog akta, zbog toga što nije postupljeno po pravilima postupka, a naročito zbog toga što činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno, odnosno što je iz utvrđenih činjenica izveden nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, te nepravilne primjene zakona Bosne i Hercegovine. U tužbi navodi da tužena u konkretnom slučaju nije primijenila relevantni zakon Bosne i Hercegovine, uslijed čega je neopravdano propustila da kao drugostepeni organ odbaci žalbu žalitelja. Naime žalitelji su u drugostepenom postupku kod tužene, istupali u svojstvu izabраних ministara i zamjenika ministara u Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, nisu istupali u ličnom svojstvu, nego u ime i za račun svojih ministarstava, a

sukladno odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“, br. 32/02 i 102/09), pobijajući rješenja Ministarstva civilnih poslova BiH, koje je donio Ministar civilnih poslova BiH. U vezi sa navedenim, podnesena žalba je bila u cijelosti nedopuštena, trebala se odmah odbaciti jer tužena ni na koji način nije nadležna da rješava spor između ministara unutar Vijeća ministara BiH u vezi nadležnosti i postupanja pojedinog ministarstva. Zamjenik ministra civilnih poslova istupao je kao žalitelj protivno odredbama člana 55. Zakona o upravi, člana 7. stav 3 Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, člana 20. stav 2. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine. U postupku koji je predhodio donošenju poništenih rješenja, je potvrđeno da je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine pravni sljednik u odnosu na Vladu Republike Bosne i Hercegovine, koja u ime osnivača Skupštine Republike Bosne i Hercegovine (pravni sljednik Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine), obavlja radnje u pogledu pomenutih ustanova kulture BiH. Vijeće ministara BiH je na svojoj 16. sjednici održanoj dana 23.07.2015. godine, dalo saglasnost Ministarstvu civilnih poslova BiH, da pripremi prijedlog sistemskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od opšteg značaja za Bosnu i Hercegovinu, te da osigura rješenja aktuelnih pitanja navedenih ustanova kulture u državnoj svojini na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa. Na osnovu navedenog, dana 15.09.2015. godine, zaključen je Memorandum o razumijevanju, s ciljem podrške radu ustanova kulture od opšteg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016. – 2018. godina između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i zainteresovanih javno-pravnih subjekata u BiH. Tužitelj je ponudio učešće i saradnju u aktivnostima realizacije zaključaka iz Akta Vijeća ministara BiH broj 05-07-1-1908-8/15 od 23.07.2015. godine, te je izvršeno imenovanje vršilaca dužnosti upravnih i nadzornih odbora navedenih ustanova kulture prema propisima RBiH, sa ciljem omogućavanja normalnog funkcionisanja ovih ustanova. Tužena u potpunosti pogrešno interpretira postupanje tužitelja u ovom predmetu, pod izgovorom da „Ministarstvo nema mandat za donošenje konačnog rješenja u konkretnoj upravnoj stvari, odnosno da Vijeće ministara BiH ima legitimitet za donošenje konačnog rješenja u konkretnoj upravnoj stvari.“ Navedeno je u cijelosti i pravno dopušteno postupanje, koje je izvršeno u skladu sa članom 15. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, u kojem je propisano da je Ministarstvo civilnih poslova BiH nadležno za obavljanje poslova i izvršavanje zadataka, koji su u nadležnosti Bosne i Hercegovine i koji se odnose na utvrđivanje osnovnih principa koordiniranja aktivnosti, uskladjivanja planova entitetskih tijela vlasti i definisanje strategije na međunarodnom planu. Tužena insistira da Ministarstvo ima nadležnost samo da pripremi prijedlog sistemskog rješenja za predmetne ustanove kulture BiH, dok se može prihvatiti i stav da se ovdje ne radi o upravnom rješavanju, već o postupanju prema instrukcijama Vijeća ministara BiH, pa sukladno tome ne postoji nikakva stvarna nadležnost za bilo kakvo postupanje tužene u ovom predmetu. Konačno predlaže da se osporeno rješenje poništi.

Sud je predhodno ispitao postojanje procesno-pravnih uslova za meritorno rješavanje spora, pa je našao da isti ne postoje, zbog čega je odlučio kao u dispozitivu rješenja, iz slijedećih razloga:

Odredbom člana 2 Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), propisano je da pravo pokretanja upravnog spora imaju

građani ili pravna lica, ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno neko njegovo pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu, pravobranilac BiH, državni službenik, ako je konačnim upravnim aktom povrijeđeno njihovo pravo iz radnog odnosa, grupe koje zastupaju kolektivne interese (udruženja i fondacije, korporacije, sindikati), ako su konačnim upravnim aktom povrijeđena njihova prava ili kolektivni interesi koje zastupaju, organi uprave, službe za upravu, poslovne jedinice preduzeća, naselja ili grupa lica i sl, iako nemaju svojstvo pravnog lica, ako mogu biti nosioci prava i obaveza, o kojima se rješava u upravnom postupku, kao i ombudsmeni BiH.

Prema članu 41. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH” broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09), stranka u upravnom postupku je osoba, po čijem zahtjevu je pokrenut postupak ili protiv koje se vodi postupak ili koja, radi zaštite svojih prava ili pravnih interesa, ima pravo učestvovati u postupku. Prema tome, u upravnom postupku, stranka može biti: aktivna stranka (povodom čijeg zahtjeva je vođen upravni postupak), pasivna stranka (prema kojoj je tijelo po službenoj dužnosti vodilo upravni postupak) i zainteresovana stranka (koja smatra da joj je upravnim aktom povrijeđeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu)

Na osnovu navedenog, slijedi da stranka u upravnom sporu ne može biti donositelj prvostepenog upravnog akta, jer je u konkretnom slučaju podnositelj tužbe Ministarstvo civilnih poslova BiH, koje je u prvostepenom postupku donijelo rješenje broj. 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015 godine, o imenovanjima vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Kinoteke Bosne i Hercegovine, Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti BiH, istorijskog muzeja BiH, Zemaljskog muzeja BiH, Umjetničke galerije BiH, Biblioteke za slijepe i slabovidne osobe Muzeja BiH i Nacionalne univerzitetske biblioteke BiH, dakle tužitelj kao organ koji je rješavao u prvom stepenu je neovlašteno lice za pokretanje upravnog spora, budući da se upravnim aktom koji on donosi ne rješava o njegovom pravu ili pravnom interesu, već o pravu odnosno pravnom interesu stranke u upravnom postupku, tako da je tužba za pokretanje upravnog spora nedopuštena

Osporenim rješenjem, kojim se rješavalo o pravu ili obavezi drugo stranke, nije promijenjena subjektivna pravna situacija tužioca, odnosno tim upravnim aktom nije povrijeđeno njegovo pravo ili njegov neposredni interes zasnovan na zakonu

Zbog svega izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbi člana 25. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu rješenja.

ZAPISNIČAR
Natalija Peštović

Ministry of Civil Affairs

Broj 01-35-5-1032/6/15
Sarajevo, 11.02.2016. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
Kraljice Jelene 88,
71000, Sarajevo

TUŽITELJ: BOSNA I HERCEGOVINA – MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA, Trg BiH br.1, 71000 Sarajevo, zastupano po ministru civilnih poslova, mr.sci Adil Osmanović
TUŽENA: BOSNA I HERCEGOVINA, VIJEĆE MINISTARA, ŽALBENO VIJEĆE PRI VIJEĆU MINISTARA, Trg BiH br. 1, zastupano po predsjedavajućem Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara BiH, Aleksandar Gutalj
RADI: PONIŠTENJA UPRAVNOG AKTA – RJEŠENJA ŽALBENOG VIJEĆA PRI VIJEĆU MINISTARA BROJ. 09-34-3-152-2/15 od 08.02.2016. godine

TUŽBA

protiv Rješenja broj 09-34-3-152-2/15 od 08.02.2016. godine

Pobijanim upravnim aktom usvojena je žalba ministara Vijeća ministara BiH i to ministra vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH g-dina Mirka Šarovića, ministra sigurnosti BiH g-dina Dragana Mektića, ministra vanjskih poslova BiH g-dina Igora Crnadka i zamjenika ministra civilnih poslova BiH g-dina Đorđa Milićevića (u daljem tekstu: žalitelji) te su poništena rješenja Ministarstva civilnih poslova BiH o imenovanju vršioca dužnosti članova upravnog i nadzornog odbora Zemaljskog muzeja BiH, Historyskog muzeja BiH, Muzeja književnosti i pozorišne umjetnosti BiH, Umjetničke galerije BiH, Kinoteke BiH, Nacionalne i univerzitetske biblioteke BiH i Biblioteke za slijepa i slabovidna lica BiH, sv. broj 01-35-5-1032/15 od 04.11.2015. godine i predmet je dostavljen Vijeću ministara BiH kao nadležnom organu na rješavanje

U vezi sa navedenim, a u smislu odredbi člana 11. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik BiH", br. 19/02, 88/07, 83/08, 74/10) ističemo da je pobijano rješenje u cijelosti neosnovano iz sledećih razloga

- 1) u pobijanom rješenju nije primijenjen zakon Bosne i Hercegovine;
  - 2) u upravnom postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja nije postupljeno po pravilima postupka, odnosno činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno,
  - 3) Tužena je rješavajući po slobodnoj ocjeni, prekoračila granice ovlaštenja koja su joj data pravnim propisima i suprotno cilju u kojem joj je ovlaštenje dato
- sa predlogom da naslovljeni sud u smislu odredbi člana 12. Zakona o upravnim sporovima utvrdi da je pobijano rješenje U SUPROTNOSTI SA ZAKONIMA BIH I DA SE ISTO PONIŠTI

- 1) PRAVNI I ČINJENIČNI ARGUMENTI NA OKOLNOSTI DA NIJE PRIMJENJEN ZAKON BOSNE I HERCEGOVINE I NENADLEŽNOSTI TUŽENE ZA DONOŠENJE POBIJANOG RJEŠENJA

Tužena u konkretnom slučaju nije primijenila relevantni zakon Bosne i Hercegovine usljed čega je neopravdano propustila da kao drugostepeni organ odbaci žalbu žalitelja. Naime žalitelji su u drugostepenom postupku kod tužene istupali u svojstvu izabranih ministara i zamjenika ministara u

Vijeću ministara Bosne i Hercegovine. Znači nisu istupali u ličnom svojstvu, nego u ime i za račun svojih ministarstava, a sukladno odredbama člana 61. stav 2. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“, br. 32/02 i 102/09), pobijajući rješenja Ministarstva civilnih poslova BiH, koje je donio ministar civilnih poslova BiH. U vezi sa navedenim, podnesena žalba je bila u cijelosti nedopuštena, trebala se odmah odbaciti jer tužena ni na koji način nije nadležna da rješava spor između ministara unutar Vijeća ministara BiH u vezi nadležnosti i postupanja pojedinog ministarstva, a ako se u obzir uzmu vrlo precizne odredbe člana 16 stav 2. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13), a u kojima je propisano da „U slučaju sukoba djelokruga rada ministarstava ili ako pojedini poslovi nisu izričito predviđeni u djelokrugu rada pojedinih ministarstava, a srodni su ostalim poslovima koje obavlja to ministarstvo, Vijeće ministara BiH će svojom odlukom utvrditi kojem ministarstvu pripadaju konkretni poslovi i zadaci“. Međutim Tužena navedeno potpuno svojevolumeno zanemaruje i ne primjenjuje Zakon o ministarstvima i drugim organima uprave BiH u prethodnom postupku razmatranja žalbe.

Nadalje žalitelji ni na koji način, ni u ličnom svojstvu, a još manje u svojstvu zakonskog zastupnika svojih ministarstava, nisu imali ovlaštenje stranke za učešće u drugostepenom postupku jer poništena rješenja ovog ministarstva, kao i postupak koji je prethodio, ne tretiraju nikakva lična prava i obaveze žalitelja, a još manje imaju bilo kakve dodirne tačke sa nadležnostima ministarstava u čije ime je podnesena predmetna žalba. Ovdje posebno ističemo i dodatne vrlo jasne i očigledne pravne argumente koji se odnose na nedopuštenost istupanja zamjenika ministra civilnih poslova BiH u svojstvu žalitelja

Naime zamjenik ministra civilnih poslova istupao je kao žalitelj protivno odredbama:

- a) člana 55. Zakona o upravi („Službeni glasnik BiH“, broj 32/02 i 102/09), u kojem je utvrđeno da radom ministarstva rukovodi ministar;
- b) člana 7. stav 3. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08) u kojem je propisano da ako drugačije nije predviđeno ovim Zakonom, zamjenici ministara zamjenjuju ministre u slučaju njihove odsutnosti ili spriječenosti da obavljaju dužnost
- c) člana 20 stav 2. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 5/03, 42/03, 26/04, 42/04, 45/06, 88/07, 35/09, 59/09, 103/09, 87/12, 6/13) u kojem je propisano da je ministar za svoj rad i stanje u područjima koja su u djelokrugu rada ministarstva odgovoran Vijeću ministara BiH i odredbama
- d) Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine (br. 01-02-1246/08, 01-02-2-1222-4/09 i 01-02-2-989-7/13 i to članovima 9 u kojem su bliže utvrđene nadležnosti Ureda zamjenika ministra, članu 22. stav (2) u kojem stoji da „Zamjenik ministra potpisuje akte po ovlaštenju ministra i to u odsutnosti ministra ili u slučaju spriječenosti ministra da obavlja dužnost“, i članu 23. stav (1) u kojem stoji da „Zamjenik ministra zamjenjuje ministra u slučaju njegove odsutnosti ili spriječenosti da obavlja svoju dužnost“.

Kršeći gore navedene odredbe zamjenik ministra civilnih poslova BiH, potpuno svojevolumeno, je dao svojoj funkciji, odnosno Uredu zamjenika ministra civilnih poslova BiH (koja je unutrašnja organizaciona jedinica Ministarstva civilnih poslova BiH) svojstvo aktivno legitimisane stranke za učešće u postupcima što je svojvrni „pravni nonsens“, jer za podnoženje žalbe nije bilo nikakvog prethodnog odobrenja, odnosno saglasnosti ministra civilnih poslova BiH. niti je u momentu podnoženja žalbe ministar civilnih poslova BiH bio eventualno spriječen da obavlja svoju funkciju, odnosno odsutan. Na ovaj način zamjenik ministra civilnih poslova BiH je, u konkretnom slučaju, prekoračio svoja ovlaštenja, pri tome zloupotrebljavajući pečat Ministarstva civilnih poslova BiH, odnosno koristeći ga protivno odredbama Zakona o pečatu institucija Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 12/98, 14/03 i 62/11), ali ništa od navedenog Tužena nije cijnila u bilo kojem smislu, čime su grubo prekršene odredbe člana 227. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13).

2) PRAVNI I ČINJENIČNI ARGUMENTI NA OKOLNOSTI DA U UPRAVNOM POSTUPKU KOJI JE PRETHODIO DONOŠENJU POBIJANOG RJEŠENJA NIJE POSTUPLJENO PO PRAVILIMA POSTUPKA, ODNOSNO ČINJENIČNO STANJE NIJE POTPUNO I PRAVILNO UTVRĐENO

U daljem tekstu, putem hronološkog prikaza aktivnosti u postupku koji je prethodio poništenim rješenjima, iznijet će se pravni i činjenični argumenti, kao i podaci koji u cijelosti opravdavaju ispravnost postupanja Tužitelja u ovom predmetu

Ministarstvu su se obratile gore navedene javne ustanove kulture u svojini BiH sa molbom da im se pomogne, da se nalaze u jako teškoj finansijskoj¹ i materijalnoj situaciji, da niko od nivoa državne organizacije u BiH ne obavlja upravljanje u ime i za račun osnivača Skupštine Republike Bosne i Hercegovine (pravni sljednik Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine), da su prepušteni sami sebi i da zbog navedenog postoji prijetnja od ugroženosti do potpunog uništenja pokretne i nepokretne imovine Bosne i Hercegovine, odnosno imovinskih prava BiH i kulturne baštine svih naroda i nacionalnosti u Bosni i Hercegovini. Ministar civilnih poslova BiH se i lično uvjerio u predmetne činjenice, te je na temelju navedenog izvršena analiza postojećih propisa i konstatovano sljedeće.

Da pomenute ustanove kulture egzistiraju kao neosporena pravna činjenica i to:

- a) Zemaljski muzej Bosne i Hercegovine, Istorijski muzej Bosne i Hercegovine, Muzej književnosti i pozorišne umjetnosti Bosne i Hercegovine i Umjetnička galerija Bosne i Hercegovine kao muzeji od javnog interesa za Republiku BiH (pravni sljednik BiH), po osnovu Uredbe sa zakonskom snagom o muzejskoj djelatnosti („Službeni glasnik BiH“, broj 13/93)²,
  - b) Nacionalna i univerzitetska biblioteka Bosne i Hercegovine kao javna ustanova koja se bavi bibliotečkom djelatnosti od posebnog društvenog interesa, po osnovu Zakona o bibliotečkoj djelatnosti („Službeni glasnik BiH“, broj: 37/95),
  - c) Biblioteka za slijepa i slabovidna lica u Republici Bosne i Hercegovine kao javna ustanova u oblasti kulture u državnoj svojini, po osnovu Zakona o Biblioteci za slijepa i slabovidna lica („Službeni glasnik BiH“, broj: 9/95),
  - d) Kinoteka Bosne i Hercegovine kao javna ustanova u oblasti kulture u državnoj svojini, po osnovu Zakona o Kinoteci Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj: 13/94),
- pri čemu na sve pomenute ustanove kulture BiH u pogledu upravljačkih i drugih statusnih pitanja se primjenjuje i Uredba sa zakonskom snagom o ustanovama („Službeni glasnik BiH“, broj: 6/92)³.

Svi pobrojani propisi Republike Bosne i Hercegovine su i dalje na snazi, a po sili odredaba člana I. i Aneksa II Ustava Bosne i Hercegovine sve dok Parlamentarna skupština BiH ili Ustavni sud Bosne i Hercegovine ne odluči drugačije. Navedeno je jasno konstatovano i u Dopisu Institucije Ombudsmana za ljudska prava Bosne i Hercegovine od 14. marta 2007. godine, kao i u mišljenju Visokog predstavnika za Bosnu i Hercegovinu od 03.09.2015. godine, dato u skladu sa članom V Aneksa 10 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, pri čemu niko od ovlaštenih predlagača nije nikada pred Ustavnim sudom BiH osporio pravni kontinuitet niti jedne od pomenutih ustanova kulture BiH, nego se one osporavaju samo putem političkih izjava. Također po navedenom pitanju se vrlo jasno odredio i Sud Bosne i Hercegovine u svojoj presudi po tužbi Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine u upravnom sporu protiv Ministarstva pravde BiH broj SI 3 U 016001 14 U od 23.10.2014. godine.

Tužitelj je u prethodnom postupku također konstatovao da je obaveza i odgovornost svakog javnog dužnosnika da učini sve što je u njegovoj nadležnosti da zaštiti imovinu⁴, imovinska prava

¹ Na osnovu analize dostupne finansijske relevantne dokumentacije konstatovani su neizmireni rashodi u iznosu 4 063 696,00 KM.

² Potvrđena u Zakonu o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom („Službeni list BiH“, broj: 13/94)

³ Potvrđena u Zakonu o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom („Službeni list BiH“, broj: 13/94)

⁴

BiH", br. 73/07), a takvo postupanje je u suprotnosti odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13), tako i odredbama Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", br. 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 i 24/08).

Tužena vrlo tendenciozno i jednostrano tumači zaključak Vijeća ministara BiH iz Akta Vijeća ministara BiH broj: 05-07-1-1908-8/15 od 23.07.2015. godine i namjerno zanemaruje da isti ima dva dijela i to:

- a) dio koji se odnosi da Ministarstvu civilnih poslova BiH u saradnji sa institucijama BiH, entitetskim ministarstvima te kantonalnim ministarstvima iz oblasti kulture, kao i drugim zainteresiranim javno-pravnim subjektima u BiH, pripremi prijedlog sistemskog i cjelovitog rješenja za ustanove kulture od opšteg značaja za Bosnu i Hercegovinu, koje procedure su u toku i koje zbog složenosti i političke osjetljivosti materije (u smislu traženja rješenja oko kojeg će se postići politički konsenzus) nisu okončane te;
- b) dio koji se odnosi na osiguranje rješenja aktuelnih pitanja (upravljačkih, administrativnih i finansijskih) gore navedenih ustanova kulture u državnoj svojini na privremenoj osnovi, do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, a radi omogućavanja normalnog funkcionisanja ovih ustanova. U provođenju ovog dijela zaključka Vijeća ministara BiH aktivnosti su okončane zaključenjem Memoranduma o razumijevanju s ciljem podrške radu ustanova kulture od opšteg značaja i koristi za Bosnu i Hercegovinu za period 2016 - 2018. godina između Ministarstva civilnih poslova Bosne i Hercegovine i zainteresovanih javno-pravnih subjekata u BiH u Kantonu Sarajevo, Zeničko-dobojskom kantonu, Tuzlanskom kantonu, Srednjo-bosanskom kantonu i Bosansko-podrinjskom kantonu Goražde koji su iskazali interes da se pruži pomoć i podrška gore navedenim javnim ustanovama kulture u državnoj svojini izdvajanjima iz njihovih budžeta u ukupnom iznosu od 1.455.600,00 KM i donošenjem rješenja o imenovanju vršilaca dužnosti upravnih i nadzornih odbora, na privremenoj osnovi do konačnog rješavanja njihovog pravnog statusa, a što je po definiciji „privremene mjere" u svim vrstama postupaka u pravnoj teoriji i praksi dopušten način postupanja i kojim ni na koji način nije prekršen niti jedan važeći i pozitivan propis BiH.

Tužena insistira, iz samo njoj poznatih razloga (očigledno politički motiviranih), da Ministarstvo ima nadležnost samo da pripremi prijedlog sistemskog rješenja za predmetne ustanove kulture BiH, što jednostavno nije tačno, a koji zaključak se nameće sam po sebi korištenjem najjednostavnije forme pravilnog doslovnog-jezičkog tumačenja predmetnog zaključka, a kako je gore bliže opisano.

U krajnjem slučaju može se prihvatiti i stav da se ovdje uopšte ne radi o upravnom rješavanju već o postupanju prema instrukcijama Vijeća ministara BiH, pa sukladno tome ne postoji nikakva stvarna nadležnost za bilo kakvo postupanje tužene u ovom predmetu, bez obzira na pouku o pravnom lijeku u poništenim rješenjima, koja svakako ne obavezuje tuženu u pogledu utvrđivanja nadležnosti u svakom konkretnom slučaju, a prema analogiji kako je u sličnom slučaju konstatovano u ranijoj praksi Suda Bosne i Hercegovine (Presuda broj: S1 3 U 013048 13 U od 12.01.2015. godine), pa je u ovom kontekstu, upuštajući se u rješavanje po žalbi žalitelja, Tužena u cijelosti prekršila svoja ovlaštenja.

U vezi sa svim navedenim ističemo da je Tužitelj u svemu postupao u dobroj vjeri na način i pod uslovima predviđenim u važećim propisima, a ne prekoračanjem svojih ovlaštenja, a kako to neopravdano, odnosno neosnovano se navodi u pobijanom rješenju.

S poštovanjem,

Prilog: relevantna dokumentacija

Dostavljeno

Naslov,

- n/a

MINISTAR

mr. Adil Osmanović

Broj 01-35-5-1032-3/15
Sarajevo, 10.02.2016. godine

- 15-02-2016
- 1) BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
putem Generalnog sekretarijata Vijeća ministara
Bill
Trg BiH br 1,
71000, Sarajevo
- 3) BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO SIGURNOSTI
N/r: Dragan Mektić, ministar
Trg BiH br 1,
71000, Sarajevo
- 5) BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO CIVILNIH POSLOVA
N/r: Đorđe Milićević, zamjenik ministra
Trg BiH br 3,
71000, Sarajevo

- 15-02-2016
- 2) BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO VANJSKE TRGOVINE
I EKONOMSKIH ODNOSA
N/r: Mirko Šarović, ministar
Musala 9
71000, Sarajevo
- 4) BOSNA I HERCEGOVINA
MINISTARSTVO VANJSKIH POSLOVA
N/r: Igor Crnadak, ministar
Musala 2,
71000, Sarajevo

PREDMET: Rješenje, dostavlja se

VEZA: Rješenje broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine

Poštovani,

U prilogu dostavljamo Rješenje Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Bosne i Hercegovine broj: 09-34-3-152/15 od 08.02.2016. godine, a u skladu sa obavezama dostavljanja pomenutog rješenja

Također obavještavamo naslovljene da Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine smatra da je odluka Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Bill u cijelosti neosnovana, odnosno da se isključivo temelji na političkim, a ne na pravnim razlozima (u prilog kojih okolnosti svjedoči i činjenica da za predmetnu odluku nisu glasali svi članovi Žalbenog vijeća pri Vijeću ministara Bill).

Iz navedenih razloga ovo ministarstvo će pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u kojem postupku će dokazivati ispravnost postupanja u konkretnom predmetu.

S poštovanjem,

Prilog kao u tekstu

Dostavljeno:

Naslovima (putem povratnice)
a/a

MINISTAR

mr. Adil Osmanović

Савјет министара Босне и Херцеговине
Жалбено вијеће при Савјету министара
Сарајево

Број: 09-34-3-152-2/15
Сарајево, 08 02 2016

04 - 35 - 5 - 1032/15

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
МИНИСТАРСТВО ЦИВИЛНИХ ПОСЛОВА

Предмет: Достава рјешења

У прилогу дописа достављамо вам шест примјерака рјешења донесеног поводом жалбе Министра спољне трговине и економских односа БиХ, Мирка Шаровића, Министра безбједности БиХ, Драгана Мектића, Министра иностраних послова БиХ, Игора Црпачка и Замјеника министра цивилних послова БиХ Милићевић Ђорђа, изјављеној на Рјешење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине број: 01-35-5-1032/15 од 04 11.2015. године („Службени гласник БиХ“ број: 89/15)

Потребно је да по један примјерак рјешења доставите Савјету министара БиХ и жапоцима

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ ЖАЛБЕНОГ ВИЈЕЋА
ПРИ САВЈЕТУ МИНИСТРА БиХ

Александар Гутаљ

Достављено

- Поштом
- 1/1

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Савјет министара Босне и Херцеговине

Жалбено вијеће при Савјету министара Босне и Херцеговине

Број: 09-34-3-152/15

Сарајево, 08.02.2016.

Жалбено вијеће при Савјету министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Жалбено вијеће), рјешавајући по жалби Министра спољне трговине и економских односа БиХ, Мирка Шаровића, Министра безбједности БиХ, Драгана Мектића, Министра иностраних послова БиХ, Игора Црнатка и Замјеника министра цивилних послова БиХ Милићевић Ђорђа (у даљем тексту: жалиоци), изјављеној на Рјешење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Министарство) број: 01-35-5-1032/15 од 04.11.2015. године („Службени гласник БиХ“ број: 89/15), на основу чл: 215. и 229 став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ“ бр 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), на сједници одржаној 08.02.2016 године, већином уз издвојено мишљење једног члана Жалбеног вијећа, донијело је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба Министра спољне трговине и економских односа БиХ, Мирка Шаровића, Министра безбједности БиХ, Драгана Мектића, Министра иностраних послова БиХ, Игора Црнатка и Замјеника министра цивилних послова БиХ Милићевић Ђорђа, изјављена на Рјешење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, број: 01-35-5-1032/15 од 04.11.2015. године („Службени гласник БиХ“ број: 89/15), о именованима вршиоца дужности чланова управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине, вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Земаљског музеја Босне и Херцеговине, вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Библиотеке за слијепе и слабовиде особе Музеја Босне и Херцеговине и вршиоца дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Националне универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине, усваја се, поништава се Рјешење Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, број: 01-35-5-1032/15 од 04.11.2015. године и предмет се доставља Савјету министара БиХ као надлежном органу на рјешавање.

Образложење

Рјешењем Министарства цивилних послова Босне и Херцеговине, број 01-35-5-1032/15 од 04.11.2015. године („Службени гласник БиХ“ број: 89/15), именовани су вршиоци дужности чланова управног одбора Кинотеке Босне и Херцеговине, вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Музеја књижевности и позоришне умјетности Босне и Херцеговине, вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Историјског музеја Босне и Херцеговине, вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Земаљског музеја Босне и

Херцеговине, вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Умјетничке галерије Босне и Херцеговине, вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Библиотеке за слијепе и слабовиде особе Музеја Босне и Херцеговине и вршиоци дужности чланова управног одбора и надзорног одбора Националне универзитетске библиотеке Босне и Херцеговине.

Против овог рјешења напријед наведени жалиоци, благовремено у законом прописаном року изјавили су жалбу.

На захтјев Жалбеног вијећа при Савјету министара БиХ, Министарство цивилних послова дана 30.12.2015. године доставило је изјашњење по изјављеној жалби у којој је изнијело правне и чињеничне аргументе на околности недопуштености жалбе односно на околности неоснованости жалбе.

Након што је размотрило све жалбене разлоге, упознало се са списом предмета, чињеницама релевантним за одлучивање и изјашњењем Министарства цивилних послова БиХ, Жалбено вијеће је заузело став да је жалба допуштена, правовремена и изјављена од овлаштене особе, жалба је основана, ожалбено рјешење се поништава и предмет се доставља Савјету министара БиХ као надлежном органу на рјешавање.

Савјет министара БиХ је на 16. сједници одржаној 23.7.2015. године разматрао Информацију о установама културе од значаја за Босну и Херцеговину достављену од Министарства цивилних послова БиХ. На овој сједници, Савјет министара је усвојио следећи закључак: „Даје се сагласност Министарству цивилних послова БиХ да у сарадњи са институцијама БиХ, ентитетским министарствима те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно-правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешење актуелних и статусних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања њиховог правног статуса, а ради омогућавања нормалног функционисања ових установа.“

Министарство цивилних послова није поступило по предметном закључку Савјета министара БиХ.

Члан 20 Закона о Савјету министара БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 38/02, 30/03, 42/03, 81/06, 76/07, 81/07, 94/07 и 24/08), прописује: „Органи и друга тијела власти у Босни и Херцеговини дужни су да се у потпуности придржавају одлука Савјета министара БиХ донесених у складу са надлежностима Савјета министара Босне и Херцеговине.“

Закључком Савјета министара БиХ са 16. сједнице одржане 23.7.2015. године дата је сагласност Министарству цивилних послова БиХ да у сарадњи са институцијама БиХ, ентитетским министарствима те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно-правним субјектима у БиХ, припреми приједлог систематског и цјеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, те да осигура рјешење актуелних и статусних питања (управљачких, административних и финансијских) на привременој основи, до коначног рјешавања

њиховог правног статуса, а ради омогућавања нормалног функционисања ових установа Предметним закључком, Министарство цивилних послова добило је мандат да у сарадњи са институцијама БиХ, ентитетским министарствима те кантоналним министарствима из области културе, као и другим заинтересованим јавно-правним субјектима у БиХ припреми приједлог систематског и cjеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, који се након реализације закључка морао наћи на дневном реду сједнице Савјета министара БиХ.

Жалбено вијеће сматра да је Министарство цивилних послова било у обавези да приједлог систематског и cjеловитог рјешења за установе културе од општег значаја за Босну и Херцеговину, у модалитету који мора бити заснован на валидном правном основу, достави на разматрање и усвајање на сједницу Савјета министара БиХ како би се испонтовале одредбе које прописују: чл. 17. и 20. Закона о Савјету министара БиХ и члан 54 Пословника о раду Савјета министара БиХ ("Службени гласник БиХ" број. 22/03). Дакле, Министарство цивилних послова нема мандат за доношење коначног рјешења у конкретној управној ствари односно Савјет министара БиХ има легитимитет за доношење коначног рјешења у конкретној управној ствари.

Имајући у виду наведено Жалбено вијеће је закључило да је жалба основана, да је првостепени орган неправилно провео поступак, неправилно утврдио чињенично стање и неправилно примијенио материјално право, те је примјеном члана 229. став (2) Закона о управном поступку, одлучило као у диспозитиву рјешења

Правна поука: Ово рјешење је коначно у управном поступку и против њега није допуштена жалба, али се може покренути управни спор. Управни спор се покреће тужбом код Суда БиХ у року од 60 дана од дана пријема овог рјешења. Тужба се подноси у два истоветна примјерка, а уз исту се прилаже ово рјешење.

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ ЖАЛБЕНОГ ВИЈЕЋА
ПРИ САВЈЕТУ МИНИСТАРА БиХ

Александар Гутаљ

Достављено :

1. Савјет министара БиХ 1х
2. Жалиони 4х
3. Министарство цивилних послова БиХ 1х
4. а/а 1х